

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap május 7^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Köznépi szokások a' debreczeni reforma-
tusok között.

(Debreczeni köznép öltözetének képével.)

Idegen nemzeti szokások is figyelemre vétetvén a' magyar olvasó közönségtől, reményleni lehet, hogy a' határra, kiterjedésre, népességre nézve több apró státussal mérközhető Debreczen köznépének némelly eredetiségében megmaradt szokása hiv 's valóságos adatok szerinti leírása sem lesz érdektelen.

1) Kereszteléskor.

A' gyermek születése után 5—6 nappal elküldik az öreg asszonyt vagy is bábát (kinek kötelessége ismertető jelül hasán egy arasznyira hajtott tarka keszkenőt keresztülkötve hordozni, — de mit már csak némelly öregebbek tartanak-meg) 8—12 's több helyre is komákat hívni. Az asszonyok megjelennek más nap 7 órakor a' gyermekes háznál, 's mindenik visz pénz ajándékot a' betegágyas, bába, és ennek segédje, a' fürösztő asszony, számára. Az elsőnek hállálkodáskor mindjárt párnája alá dugja kiki a' neki szántat, az utósóknak pedig bucsúzáskor nyomja markába. A' koma-asszonyok közül, kiket szilvorummal 's meleg mézes borral fogadnak, csak egyik a' keresztanya; a' többi lógó-koma. Ezek elviszik a' gyermeket anyjának legszebb nyak-kendőjével betakarva isteni tisztelet végére a' templomba, és pedig egymást felváltva viszik, ha bár egynek csak 5—6 lépés jutna is. A' keresztanya feltartja a' gyermeket a' keresztvizre, a' papnak megsugván a' gyermek nevét. A' szertartás után haza viszik a' gyermeket az oda vitel rendével. Ekkor már terített asztal várja őket, megrakva kávéval, perecz, kalács, béles, 's a' nem éppen paraszt helyeken torta, piskótával, és egyéb czukor neműkkel. Komám uraimék is előszállingoznak apródonként, 's ekkor előkerülnek a' pálinkás üvegek, boros kancsók, 's palaczkok.

Reggelizés után eloszlanak, de többnyire úgy, hogy vagy ebédre, vagy vacsorára ismét visszamennek, 's nem ritkán muzsika, táncz is mulattatja a' gyermek-ágyast ugyan azon szobában, melyben fekszik, késő éjig, sőt reggelig is. Következő napokon a' koma-asszonyok ebédet küldenek a' beteg ágyasnak, 's ha elég mennyiségű komáról gondoskodott, fellábadozhatnak a' válogatott 's bő mértékben küldözött ebédeken. A' miveltebb osztályban délután, a' háznál, 3—4 koma jelenlétében 's csak uzsona mellett szokott a' keresztelés véghez menni.

2) Házasodáskor.

A' házasulandó elküld a' kinézett leányos házhoz egy maga sorsú tisztes asszonyt, ki jelenti, hogy oda becsületes embereket várjanak, az az kéroket. A' kérdésre megnevezi a' leendő vőlegényt, 's kéro násznagyot. A' leendő menyasszony kiadó násznagyról gondoskodik, 's egész pompájába felöltözve pártáson várja a' becsületes embereket, de elrejtve valahol anyjával, úgy hogy csak atyja és a' kiadó násznagy fogadja-el a' kéroket. Az „ur Isten rendelésére, 's Ádám atyánk példájára“ hivatkozó hosszú beszédben előadja a' kéro násznagy oda jövetelök czélját. A' kerdő helyeslven szándékjokat, szintén olly hosszas, ékes, és bibliai mondásokkal fűszerzett felelete után előhívja a' leányt, ki anyja kíséretében előjövén tudtára adatik neki az ott levők czélja, mit ő lesütött szemekkel hallgat végig. Az ő tiszte azután borral, perecczel, kalácsal, csőregével kínálgatni. Ismét ékes, hosszú beszéddel gondolkozásra való időt kérnek, 's napot határoznak, mikor a' választ meg fogják izenni. Az alatt elküldenek valami szín alatt egy biztos asszonyt a' legényhez ház-tűz-látni, 's meghatározzák vagy az igent, vagy a' nemet, 's ezt az ígért időre megizenik. Ha kedvezőleg ütött-ki a' legény részére a' felelet, engedelmet kér a' látogatásra 's ismerkedésre. — Meghatároztatik a' kézfogó napja. Ekkorra már meg vannak többen hiva a' biztos jó barátok, atyafiak közül, kiknek jelenlétökben ismét czifra hosszú beszédek közben (mert ez régi magyar szokás szerint egy igen fontos részt teszi minden szertartásnak) jegyet váltanak. A' legközségesebb legény két három vagy több talért ad jegybe, 's kitől telik annyit, hogy egész öltözöt vehessen belőle a' leány, miben a' kötény, nyakra és fejre való selyem kendőnek kell lenni, sőt fejkötőnek is, miről még akkor egész fontossággal meghatároztatik, hogy az a' rang szerint alacsonyabb, magosabb, selyem vagy lencsés kendő alá való, vagy bekötetlen viselendő legyen-e. A' leány keszkenőt ad jegybe, többnyire ollyant, melyet majd ő maga is viselhessen. A' kéro násznagynak is ad egyet,

's e' szokás még az előkelő polgári házaknál is megvan. Három vásárnapi kihirdetés után, többnyire szerdán, megtörténik az összevétel. —

Utósó vasárnapi délután a' menyasszony magához hívja leány pajtásait csigát csinálni, 's gyakran éjfélig csinálják a' tészta-csigát; mulattató szolgáló legények és muzsika-zengedezés üzik-el álmoságukat. E' vasárnapi délután meghivattatnak a' vendégek czifra bokrétás vőfélek által szerdára a' szokott szertartásokkal : p. o. „az én nagy jó uram N. N. és szerelmes jegyese N. N. tiszta szivből, szeretetből szállíttatja kegyelmedet az egybekötő hitnek meghallására, azután pedig egy két tál ételnek és egy két pohár bornak elköltésére“ 's a' t. — Az esküvésnek legszokottabb ideje szerdán dél előtt 11 óra. A' lakodalmas házhoz minden vendég-pár küld legalább egy pár tyukot, 100 pereczet, 's egy kulacsbort. —

Esküvés előtti délután elmennek a' menyasszony ágyáért a' muzsikások 's lóháton czifra szalagos, bokrétás, nagy kendőkből csinált zászlókat lobogtató legények, sokszor két három szekérrel; 's miután jól meg vendégeltettek, behurczolják a' város nagy részén muzsika és nagy öröm-kurjongatások között a' nyert kiházasítást, és úgy viszik a' vőlegény házához. A' lovak füleiről el nem maradhatnak a' lobogó keszkenők, még akkor sem, ha uri menyasszonyt visznek kocsin. Ekkor gyakran egy tuczat selyem keszkenőt is felaggatnak.

(*Vége következik.*)

ELBESZÉLÉS.

Pál fordulása.

(*Folytatás.*)

Az ebéd előtti időt a' férjfiak külön, 's a' nő személyek is külön teremben töltötték, mindenik rész maga kénye szerint mulatva. Köztünk egy közép természetű zömök ur (kit a' társaság domine spectabilisnak nevezett) játzsá a' fő szerepet. Ez egy valódi anekdota-tár volt. Mint Rajna folyama gátolhatlan sebességgel dült rőt tövis bajsza alul az anekdoták, tréfa-cseppek, 's neveltető pilulák rongyócz serege, mellyek ha feljegyeztetnének, legalább tíz évig elegendő tárgyat szolgáltatathatnának minden honi kalendariumnak. Ezen jó ur magát charmant társalkodónak véli. Eleintén magam is versenyt neveték a' tömeggel, de utóbb megunván a' sovány elménczkedést, a' teremből kisuhanam. — Már néhány perczig szemlélgetém a' folyosó párkányáról a' kastélyt övedző diszes kertet, midőn egy a' csarnokra nyíló teremnek zsbaja magára voná figyelmemet.

„Valljon, mi történhetik benn?“ — kérdé felfingerült kíváncsiságom. A' kulcs-lyukon hallgatózni nem tartám tanácsosnak, mert

könnyen úgy járhattam volna, mint Kisfaludy Tollagija. Hosszú tanakodás után elhatározám magamat, hogy az ajtót feltárjam, 's ha valaki orron kapna, tettemet a' terem elhibázásával mentegessem. — A' terv ki volt víva, de én megdöbbenve rántám-be az ajtót, mit egy hangos kacszaj követett, melyben Irma név vala hallható.

„Mi a' manó lehetett hát benn?” — kérdeked kíváncsilag. — Nem egyéb azon lényeknél, melyeket a' költő angyali epithetonnal tisztel, a' társalkodás embere kiszasszonyoknak, az alsóbb osztály pedig hajadonoknak szokott nevezni. — Egy ég színű selyembe öltözött szőke leányka ült a' toilette mellett, háttal az ajtónak; néhányan éppen bokrétát tűztek szeszélyes haj-csigáji közé, midőn bebukának. — Megdöbbenve ugrott-fel székéről a' leányka, midőn az ajtón bekukucsaló fejet tükrében megpillantá. De hogy is ne, mikor olly véletlenül egy bűvös férjfiú kacszingatott a' sima üveg megül kökény szemei közé. Tudom, tisztelt olvasóimnének is nagyobb része szellemi játéknak tulajdonította volna ezt. — Illetődve tekintett a' szép hölgykoszorú a' betárt ajtóra: de csak hamar hangos habotára fakadt, midőn fejemet kikapám. — „Irma! Irma!” — hangzék a' teremből. Alkalmasint a' megdöbbszent kiszasszonykát nevezik Irmának — gondolám magamban — 's mintha mi sem történt volna velem, ismét a' férjfiak társaságába vegyülék.

Az angol izlésű kert közép táján terepély hársfáktól környezve állott az új sztilben épült tágas pavillon. Ebbe gyűlt most a' vendég nép, 's a' felcziczomázott asztal körül helyet foglalt. Boldog csillagzatom az ég-színű selyem-fedte kiszasszonynyal vis à vis juttatott. Áldám magamban a' végzetet, mert a' nő-személy nem más vala, mint eszme-képem, a' koszorú-leány. — Nem irom-le a' keblemben keletkezett érzelmeket, nem az általam gyakorlott szem-beszédet (mellyet azonban a' leányka nem látszott érteni), mert illy helyzetben már magad is voltál.

A' fényes ebéd már végére járt, 's most a' nyers gyümölcsök hozattak-fel. Ezek közt fő helyet foglalt a' jelen év szülötte, a' karmazsin piros cseresznye. — Néhány kiszasszony czipkát szakított, 's nevetgélve suttaga egymás közt. A' kedves mosolygva szemlélé a' dévajkodókat, kiket kárhoztatni semmi joggal sem lehet, minthogy közülünk a' feszes etiquette kiküszöböltetett.

„Irma! szakítsunk!” — szólla imádottamhoz egy bogár fürtű hajadon. — Czipkát vevének gömbölyű ujaik közé, perczentettek, és Irma czipkája elszakadt. — „Menyasszony!” — rebegé az elpirultnak füleibe a' csintalan barna hajadon. — „Menyasszony!” — viszhangzá belsőm, 's mintha villám járná keresztül idegeimet, megrezzenék. — Ez alatt a' kedves hölgy hüvelk 's mutató uja közé egy cseresz-

nyemagot vön, 's avvali bibelődéssel akart barátnéja által okozott furcsa helyzetén segíteni: azonban megfelejtkezvén, a' magot erősebben nyomkodá; — ez kirepült, 's fehér piquet mellényemen setét foltot ejtett. Én mosolygva tekinték a' foltra, mivel örültem, hogy lelkem imádottjától, bár véletlen, emléket nyerhettem, 's erősen feltevém magamban azt ruhámból soha ki nem vétetni. — Ő pedig zavarodva „követem“ rebege. — Ebéd fölött W. barátomtól megtudám, (mit már olly régtől ohajték) hogy Irma özvegy Ordasy tanácsnoknének, ki e' tájon szép terjedésű jószággal bir, leánya, — 's mi engem ujjá szült, hogy még nem jár jegyben.

Az ebédnek vége lön. A' vendégek apró csapatokra oszoltak; az idősb férjfiak és dámák whiszteztek, míg a' fiatalság kar-öltve járdalá-be a' kert lugosait. — A' szeszélyes sors, hol csak lehet, tréfa-játékot üz az emberrel. — Nekem páromul Irma jutott. — A' beszélgetés mind két részről előszer hideg feszességgel, később meghittén folyt. Egy viritó, rózsabokroktól körzött, tekervényes ösvényre fordultunk a' minket követő társaság elől, 's Irma így kezdé beszédét:

„Engedelmet kérek azon véletlen esetért, mely által kegyed mellényét beszennytém!“

„O! drága kisasszony! az mi sem volna — viszonzám mosolygva — de több annál, hogy szívemet sebzé-meg kegyed!“

Irma tudakozólag tekintett reám, — mint mikor a' kiejtett szavak valódi értelmét meg nem fogjuk; — majd pirulva süté-le kökény szemeit, míg belsőmben heves harcz támadván, szótlanná tön. Hogy azonban illy furcsa helyzetben meg ne lepettessünk, a' multkori primitiára fordítám beszédünk fonalát. Irma könnyebben lélekzett, én pedig utóbb örömmel értém, hogy azon alkalommal anyjának megtetszettem, ki szívesen venné tisztelet-tételemet.

(Folytatása következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

A' pesti vakok intézete az által bizonyítá-be örömet ő es. k. fensége a' nádor főherczeg, mint ezen intézet kegyes pártfogója és alapítója, szerencsés felgyógyulásán, hogy majus 1-jén a' Terézia külvárosi templomban 8 órakor a' háladási nagy misére, melyet Vachtler Károly ur, e' külvárosi segéd-pap és az intézet vallás-tanítója tartott, egybegyűlvén, annak elején a' „Téged Isten dicsérünk“-et buzgó ajtatossággal mondá-el, a' sz. áldozat alatt pedig minden hangszer kísérete nélkül ama csupán énekszóra készített misét, melyet az intézetnek világtalan tanítója Füredy László ur szerze, 16 vak nevendék (jelenleg 21 nevendéket számlál az intézet) éneklé-el. Graduale alatt Hesz nevendék Beyer által szerzett adagiót játszott flaután, melyet 4 más nevendék huros hangszerekkel (két hegedűvel, alto-violával,

's kobbazzal) kísért. A' mise alatti intradákat 's berekesztésül a' trombitazenét hasonlólag az intézet nevéndékei játszották billentyűs trombitákon. Az isteni tiszteletet 's hála-inneplést következő magyar dallal zárták-be az intézet énekesei:

Szerettinket tartsd-meg Isten!

Nádoorunk' és nádornénk'

Kik naponként olyl kegyesen

'S folyton ragyognak felénk,

'S kiket magunknál szivesbben

Tisztelünk és tisztelénk,

Éltesd Isten kegyelmesen

Nádoorunk' és nádornénk'!

Délben a' nevéndékek különösen megvendégtetvén valamint az egész fels. cs. kir. háznépért, ugy legnagyobb jótevőjekért, a' fens. nádoorért, köszöntő poharakat üritettek trambita és dobszó hangzása közben. — Az említett vocalis misét olyl helyesen éneklék a' világtalanok, hogy valóban mindenkit érzékeny részvétre gerjesztének. Mind a' pontos előadás, mind a' hangműnek világtalan szerzője e' tekintetben a' legnagyobb ritkaság közé számítható, 's erre nézve ezen intézet nevezetes elsőséggel bír minden más hasonló, habár több nevéndékkal bíró intézet fölött is.

Majus első napja nálunk borúsán 's ez okból kissé hivesen viradván-fel a' különben e' napot már korán reggel szabad vidékeken izelő Budapestiek jó formán visszarezzenté a' korán keléstől, 's ez volt oka, hogy a' mulató helyeken, jelesen a' budai város-majorban, nem vala látható olyl sokaság együtt, mint máskor. (Annál több volt azonban minden felé tegnap (vasárnap) apr. 30-kán, midőn, habár nagyon szeles volt, a' türhető meleg idő nagy számú gyülekezetet csodított össze a' kertekbe 's két városi mulató helyekre.) — Azonban délután bár szeles, de tiszta meleg nap levén, nagy sokaság gyült össze mindenfelé, hol csak zöld fű 's fák mutatkoztak.

KÜLÖNFÉLE.

Szülők szeretete és félelme gyermekeik iránt.

(Vége.)

A' jó szelid leányban pontosul a' szülőknek öröme 's reménye. Hálát rebegnek ők a' Mindenhatóhoz, ki nekik megengedte jó gyermekükben a' földi mennyet feltalálhatni. Ily szülők örömei közé vegyül azon kívánat is, vajha leányukat olyl férjfinak kezeire adhatná, ki hű szeretettel képes volna őt a' csendes sirrölg boldogítani.

Midőn a' leány, szívének tiszta ingeréből, választ egy rokon érzelmű férjfiút, 's meglevén a' szív-csere, ezt szülöktől megáldva Isten előtt hittel erősítik-meg: akkor a' szülőknek hő kívánata érlelve látszik lenni. De a' félelem itt is, mint mindenhol, ürmösíti a' szülőknek dobogó szívüket azon komor epedéssel, melyet ama gondolat szülhet, hogy leányuk a' szerenese vedréből csak parányi öröm-sorsot huzott magának e' frigy kötésre: 's ha elhunyt a' mosolygó öröm, mellynek a' várt földi mennyből kellett volna ömleni, akkor a' szülők szívét vadul kinozza megcsalatott reményök.

'S midőn elvesztett paradicsomán fanyalogni látják gyermeküket, előtt örömeik mellett gondok fellegetől borítva várják a' sors-mérlegnek vég súlylédését.

Ha pedig a' szerenese ölére karolta gyermeküket, és elárasztá boldogító áldását élete fölött, akkor az öröm érzelme meghaladja a' felelem erejét a' boldog szülőknek felvidult lelkükben, 's csak azon édes kívánság feszül keblükben, hogy párosult gyermekeik a' szerelemtől köleszöngött váltság - díjban részesüljenek, és folytonos boldogságban élvén, érhessék életük delét a' mindent bezáró estvéig.

A' jó serény leány mennyi örömet erősít-meg ilyenkor a' szülőknek dobogó szívökben! mi által ön boldogságát alapítja-meg.

Ellenben, milly szerenesétlen az olly leány, ki szülőinek mentő kezét makacssággal elveté: 's csak ön szíve hurjának hódolt! Nem számolt az illyen ama bánat-fellegekre, mellyek feje fölött elboronghatnak, 's nem sejdíté, hogy tanácstalan árvult szíve kitűzve van olly viharok, melly alatt összeroskadnia kell. — Fájdalom! midőn tántorodott utján tévelygő reményének sebé viseli, 's már áttörtetvén kinos helyzetében, elpazarlott üdvén, e' tetemes veszteségén, a' kábulás éjéet kialudta: akkor egyedül rémes képzeeteivel evődik. Kétségbe esettség honol az illy marcangolt lelekben, 's rémletes vonások ülnek a' törődött arczon, hol a' késő bánat a' legvégsőbbet is kész megtenni: kivált, ha a' reménységnek legkisebb csillaga is elhunyt. Ezt soknál a' sirkert sajnosan bebizonyítá.

Az illy utvesztett gyermekeknek szülőit milly nyomasztó bánat öli! midőn vissza idézik az előre számolt örömek szép reményét, mellyeket gyermekükben egykor találhatni ohajtának. Az illy gyermek repeszi-meg azon szülői szívet, melly érette olly föntén dobogott! — Halállal párosuló gyöttrő kin mohón rágódzik a' szülők vesztén, 's megássa nekik a' sirt, melly egyedül szüntetheti orvosolhatlan fájdalmukat.

Ládd! háladatlan gyermek; ez a' te munkád! mert magadat és szülőidet leölve jutalmazád azokat, kiktől lételt nyertél!

Többes számban vannak az olly szülők, kiket a' sors középszerűnél is alsóbb helyzetre rendelt; még is igyekeznek gyermekeiknek illő nevelést adni. — Az illy szülők gyermekei sokkal nagyobb hálával tartoznak a' szorongatott szülők iránt mint azok, kik a' szükség ellen mentesítve vannak.

Ha a' szülők nyomasztó állapotban élnek, azoknak a' szükség nem enged mind azt kivinni, mit gyermekük boldogítására kívánnának tenni. Mennyi kinzaj hullámszik illy szülőknek keblükben, látván szép reményű gyermekeik számos szép kifejlő tehetőségét, mellyek sok jónak, szépnek, nagyoknak megfelelni képesek volnának, de e' szép feslő erőt 's bal sorsnak mostoha keze ösztetési előbb, mintsem virágoznék: 's így marad sok reményű gyermek elhagyatva, 's a' mostoha sorsától lenézve! — Lehető módokkal igyekezzenek illy szülők ön erejekkel gyermeküket annyira vezéríteni, mennyire viszonyuk engedi: és így azon hézagot, mellyet a' körülmény okoz, erényes neveléssel 's kiképzetéssel szorgoskodnak kipótolni.

Ha az illy szülők, kitelhető rendbe hozzák fiú gyermeküket, és leányuk marad, vagy csak ez van szárnyra eresztendő; itt már a' bajoknak baja sokasul, midőn gyermekük boldogságának ohajtása egyszersmind a' szülők ama kívánságát szüli, hogy leányukat férjhez adhassák. De a' mostani században házasulandó ifjak közt igen ritkán vezet valakit igazi haszonvágytalan szeretet az oltárhoz: ellenben a' pénzszereget igen igen sokat. — Illyen ifjak közül nagyon nehéz a' szülőknek kiszemelni olly férjet leányuknak, ki megfelelően az ohajtott kívánságnak.

Minden szülő kívánná leányát magához hasonló karbelihez nőül adni, ki-
ben egyszersmind tiszta szeretet volna rugonya a' szent frigynek: de e' czél
elérése sok szülőnek lelkében hal-el, midőn vagyontalan állapotjuk már csirá-
jában is előli a' nemes ohajtást. Az illy helyzetben szenvedő szülők keblére
mennyi kínos aggodalom 's gyötrődés halmazódik, midőn látják kiképzett sze-
rény gyermeküket csak azért a' hason rendű ifjútól lenézve, mivel pénze
nincsen. — Pénz, pénz! hát te uralkodol az emberen, 's nem az ember raj-
tad? te szüld e' földön a' mennyet, és szövd a' poklot? te képes vagy minden
szépet, jót, boldogítót lenézetni! — Azonban birsz olly foganatos fortélyllyal
is, hogy sok szemes ifjút reá tudsz szedni, mert megvakítván őt fényeddel, olly
nőt adsz neki, ki életét keservek tárává változtatja.

Az olly szülők, kik a' mostoha sors sebét viselik, jól tudván, hogy gyer-
mekük mellett pénzt, e' csiklandó édes ingert, nem adhatnak, minden erejüket
oda fordítják, hogy e' fénylő de hiányos vonzó szert lehetséges tehetségök
szerint leányuk képeztetésén kipótolják: 's ezzel nemcsak maguk jól nevelt
gyermekben találják vigasztalásukat, hanem a' férjnek boldogító nőt, eszes
anyát 's gyermekeinek hív nevelőnét adhatnak. Az illy leány, ha megelégedve
mehet férjhez, ezerszer boldogabb annál, kinek egybekelését a' pénz segít elő.

De ha illy vagyontalan leány kénytelen, olly férjfinak nyújtani kezét, ki
a' nő szívének nyugalmát, 's lelkének szebb vágyát feláldozva eltemeti, vagy
ki nem tudja méltányolni nejeként mivel lelkét, és nem képes becsülni szerény
ézelmet; ott a' keservől kinzott szülőknek szenvedő gyermekök csak egy
eltemetett életet él, melyet a' sors szőtt neki. Szerencsés az illy nő, ha
szülőtől vett nevelése közben e' körülményre is elkészült, 's bal sorsától meg-
lepetni, súlyától magát elnyomtatni nem engedi.

A' szülőknek gyermekeik iránt bizonyított gondjaik számtalanok, melyeket
azonban természeti vonzalom és szeretet édesítenek.

Ha gyermekük rossz, 's jobbulása iránt minden remény elenyészett, o akkor
voltaképp kintpadra van feszítve a' bú-rágta szülői szív; gyötrő kin emésztő
fájdalommal senyveszti a' szülőknek élőket, 's minél hamarabb sirba temetni
segíti a' szívet, mely ama méltatlan gyermekért olly hevesen dobogott. Csak
a' sirüreghen enyészik-el e' kínzó fájdalom. A' jó gyermek ellenben édesítve
hosszabbítja a' saját életét adott szülők földi pályáját, kik ez által megelé-
gedéssel élvén napjaikat, áldván jó gyermeküket, öröm kísérete mellett száll-
nak a' természet anyai keblébe, hol csendesen porlanak-el hamvaik.

Illy nagy hatása van a' szeretetnek és vele társult félelemnek a' szülők
lelkükben gyermekeik iránt, mely ama pillanattól kezdve, midőn a' gyermek
világot lát, egészen a' sirig változhatlan hatalommal örökös amazoknak keblé-
ben.

SZÁVICS DÖMÖTÖR.

Hasonszórejtvény.

Van a' csatnak és haragnak,
A' mérlegnek, vagy a' sípnek,
Nála nélkül sem az állat
Sem ember nem boldogulhat.

Lehet egy része a' testnek
Kifejtője a' beszédnek,
A' nemzetnek drága kincs,
Másként saját léte nincs.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: csiga.

Figyelmeztetés. — E' folyóiratnak jelen fél évi számaiból
nehány teljes számú példányt lehet még rendelni, ugy a' mostani
második fertály-esztendei folyamatból is. — Évnegyedi ára helyben
2 ft. 30 kr. postán 3 ft ezüstben; fél évre két anyyi.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiaczon alula' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner - Károlyi, uri utza 612.